

in voda, severni in južni vetrovi, morje meče gorostazne valove, gore blujejo ogenj, potresi podirajo mesta, oblaci se trgajo i povodnji topé stvari, ki živé na kopnej zemlji, žival je živali smrtna sovražnica. Kako bi tedaj, pravijo ti modroslovci, mogel večer mir zase zahtevati človek, ki je pretesno sklenen z naravo; ali ne vé, da brez boja nij živjenja na zemlji, ali ne vé, da mu boj varuje telesne moči, da mu boj oživlja dušne kreposti? Bodi temu, kakor hoče, toliko je gotovo, da je vojna božja šiba i da je ta šiba rodila dostikrat narodu veliko dobrega. Če Schiller pravi:

Vojna je krvava šiba,
Pastirja tepe i mu čedo kolje,

govori zopet na drugem mestu tako le:

Vojna

Je strašna šiba iz nebes poslana,
A dobra, kakor druge božje šibe.

Mnogo debelih knjig bi moral napisati, ako bi hotel razlagati, koliko hudega i dobrega so rodile vojne. Temu nemam prostora ni časa. Nečem se pričakati, je li bilo prav ali ne, da so Izraelci pokončavali sosednja ljudstva s pretvezo, da jim je Bog ukazal z orožjem trebiti poganstvo; nečem se spuščati v pretresanje, ali je Karol Veliki delal po božjej volji i človeštvu v blagost, ko je z ognjem i mečem prelival kri široko po Evropi, le toliko omenjam, da je krivična, ostudna, prokleta vsaka vojna, ki izvira iz sebičnih namenov, pa naj je nosil vojno plameniso kdor koli na zemlji brez razločka, katere vere ali narodnosti je bil.

Bralci me gotovo umejô, zato nij treba daljšega uvoda; jaz hočem le nekoliko spregovoriti o vojnah, katere so imeli slovanski narodje, i dokazati, da so bile njih največje i najslavnije vojne, katerih večidel nijso oni vžgali, pravične, človeškemu blagostanju in omiki neizmerno koristne i da ima zvlasti sedanja rusko-turško vojna za človeštvo veliko pomembo, da rodi vsej Evropi neizmerno dobrot.

Dopisi.

V Rojani 3. septembra

Včeraj je imela rojanska čitalnica glavni zbor, pri katerem je bila volitev novega odbora. Raztrosil je nek dopisnik po časnikih, da jej preti propad, včeraj pa se je videlo, da to ni še tako, kajti vdeležilo se je obilo udov občnega zbora, oddanih listkov je bilo 72, izvoljeni so bili za predsednika g. I. Dolinar, urednik našega lista, za odbornike gg. Cegnar, Žitko, Bezek, Piščanec, Fr. Dolenc in Kraševic skoraj soglasno. Novi odbor se je še ta dan konstituiral in izvolil za tajnika gosp. Franjo Cegnarja, in za denarničarja gosp. Fr. Dolenca. Reči moramo, da je nov odbor sestavljen iz možakov, kateri so porok, da rojanska čitalnica še dalje staro slavo ohrani ter še naprej brani močno to okoliško trdnjavo, na katero se lahonske oči z jezo ozirajo. Rojanska čitalnica je nastopila svoje deseto

leto, vedno je delala na narodnem polji, da morda nobena nje sestrica ne toliko, ima za saboj krvavo zgodovino, ktera je pa tudi z lepimi cvetkami potresena. Narodnjaki, pristopite h pravemu slovenskemu ognjišču, ogrevajte tam svoje srce, lepe pevske melodije vrlih pevcev naj vam blažijo oni čut, ki ga nosi zvest sin majke Slave v svojem srci. Pristopite vsi, mladi in stari, v čitalnico, tam najdete obilo zabav in veselja.

Koliko domačinov je uže rojanska čitalnica izobrazila, koliko prebudila iz narodnega spanja! Čitalnica je prava šola, kjer se um bistri, tu so lepi govori, lepo petje, lepe dramatične igre, vse to je v duševno korist vsakemu. Zakaj so Čehi tako izobraženi, gospoda in kmet? zato ker imajo oni v vsaki vasi svojo čitalnico, potem v večjih trgih in mestih telovadna društva „Sokol“, tudi mnogo dramatičnih društev in še drugih za omiko. Posnemajmo Čeha, vdeležujmo se društev, čitajmo liste s premislikom, potem bomo gotovo složnejši in močnejši, ker bomo znali, kedo smo in kake pravice imamo. Ti pa, trdnjava okolici, razvijaj se dalje vspešno in zaplodi dober sad v narod, kteremu se razcveta najlepša prihodnost.

Čitalničar.

Iz Puštala poleg Škofje Loke 5. septembra

Polegli so se valovi volitve, na površji se zibljejo še umazane pene in smeti, ktere je izbacila čista voda in počasi se bodo šušile tudi te ter zginole, kakor turške zmage. Pisana Loka, nekdanje imenitno mesto zaradi trgovine iz Laškega in Trsta, ko so skoz tvoje obzidje popotovale cele karavane z blagom na Nemško, to so bili časi, takrat še ni veter zanašal smeti iz ptujih krajev, ktere bi služile nemčurškemu noju, takrat ni še bilo modrnega Feuerbera, tudi se ni pri luni v senci po nemško ekserciralo od zmedenih korporalov z nado, da se vže nekaj pive za trud popije.

Kje so časi, kje so dnevi, ko Ločani še niso tako razcepljeno volili ter prokletih grabelj častili? Nemčurska blamaža sega daleč, če tudi so imeli polovico glasov, pa smole se ni manjkalo, kramarili so z glasovi, lekarili po nemčurski metodi. Kakor kočevska sodrga v napuhu vpije, enako so tekali naši nemčurčki apostrofi celo v Ljubljano in to po večkrat, ali zgubljeno je, vse je proč, vesela pot v Kranj, žalostna nazaj v Loko, to so monumenti nemčurske garde vseh loških stanov.

Saj se pa tudi nij čuditi, general stab je obsegal različnosti, bilo je neko človeče iz Poljanske doline, ktero se je posebno v Trstu navzelo grmanskega duha, ko je nekdanj morda sedelo v kaki pivarni zraven kake nemške natakariče, ktero je morda še tako pokrivalo znašlo, da precej postane nemški Miha, če ga največji kranjski butelj pokrije.

Gosp. urednik, jaz sem z Hribca gledal, kako nemčurska svojat rogovili in agitira, tudi sem opazoval tisto „rogomentno“ vožnjo v Kranj, ko so se pri Svetem Duhu,

ker je naš vrli pesnik Cegnar doma, mimo peljali, tako se je sv. Krištof priklonil, da je spozabivši se spustil drevo iz roke, da je celi dan potlej v morji ležalo mej ribami in ga je še le pobral, ko so se voz za vozom s kislimi obrazi nazaj vozili, Balantova mama je še celo nagrbančeno čelo imela. Naj manjši denar je bil časi finfar, ali oče, ki nosi ponosno to ime se svojim sinkom, ako se ne motim, je celo frajtar pri gasilcih, za kar ga ne zavidam; veselega obraza je hitela, ko mravlja, Homanova velikost z petminutnimi koraki, odprla je počasi svojja, ne mala usta, mogočno se je razlegal neveljavni glas. V potrdilu pomaga tudi Kern, nekdanji „formajster“ pri topničarjih, on umeje posebno gašenje, kadar je žejin, če se ne motim, bode tudi brzo major pri gasilcih, saj je sikalnico blagoslovil, toraj mora biti z najvišjim nemčurskim duhom navdarjen. „Juri s pušo“ v Loko pride, precej ga vpraša: *Können Sie deutsch spritzen?* in mesto njega bode Jesenkov Franjo odgovoril: *jo auch türkisch.* Bavarski sinovi *puro sangue* pa povekšajo general stab, na njih komando bi še vodo pod zidanim mostom pogasili, ako ne bi škrofila Lovrenčeva kolesa in bi Strahinec časi čez most ne planil tja, kjer stoji imitna palača poljanskega velikaša klofutenmacherja, Bojim se, da bodem drugi teden videl drug prizor v Loku, to bode letanje od Žorža do Kerna, od lekarja do Gustelna, kakor sršenova zalega, kadar kumer v vanjo trešči. Prihodnjič kaj več. (Prosimo. Ur.)

Podsteneč.

S Krasa 6. septembra.

(Zedinjenje listov). Po vsem Slovenskem se je govorilo o nadi zedinjenja listov, našlo je to tudi odmev pri nasih južnih bratih Hrvatih. „Primorac“ piše pod naslovom *Novinski glasi*:

„Trščanska „Edinost“ ima izlaziti svaških četrnaest dana, nu trščansko ju redarstvo nepušča od ljubavi puno poti u bieli sviet, pa tako opet pred četrnaest dana radi članka „Avstrija, zakaj nisi zidala v suši jeza“, koj je bio pisan u korist naše monarkije, omilje tamošnjoj policiji, da joj neda iz svojga zagrljaja. „Edinost“ donosi mnoge liepe članke, te je velika škoda, što se nije polučilo sdružiti ju sa „Sočom“ tobož radi nekih lokalnih osebnosti goričkih. Svakako je Trst puno znamenitiji, te bi mu morali i gorički rodoljubi priznati prvenstvo, osobito sada, gdje se tamo stvara veliko slovensko društvo, koje će po „Edinosti“ izdavati od nove godine tjednik, u kojem bi i goričke lokalne stvari našle dovolj prostora.

U posljednjem broju svraća se „Edinost“ na naš listek o literarnoj uzajemnosti Hrvata, Srba i Slovenaca, te veli: „Mi Slovenci smo res (u istinu) južna prva straža, treba je, da se naslonimo na naše brate Hrvate, oni pa da so z nami vazda v zvezi in nas zdatno podpirajo. Jasno je, da imamo od nemške, kakor tudi (takodje) od laške (taljanske) Slovenci na severji in jugu

nož na vratu, in ako pademo mi, prvi bi bili za nami naši sosede Hrvatje.“

„Primorac“ dobro zna, da je Trst važnejši mesto, nego Gorica, ali kaj se hoče, lahko bi se združenje izvršilo in Primorska bi imela za res list, ki bi ugajal vsej deželi. Važnost Trsta povzdigujejo tudi drugi neslovanski narodi, koliko večjo veljavo pa ima za slovanski živelj, zlasti v sedanjem času in se še povzdigne za našo stvar v prihodnjem, ko se na jugu izvrši vojna. „Primorac“ pravi dalje, da bi morali i goriški Slovenci sprevideti to prvenstvo, ali ga pripoznajo Trstu ali ne, tega ne bomo ugi bali, vsakako pa bi bilo dobro, da bi se stvar še enkrat poskusila in z novim letom začel za vse Primorsko izdajati list, ki bi ustrezal Goričanom, Tržačanom in Istranom. Lahko bi se stvar vredila, Trst ima vedno polno novosti, v trgovini pa je sredina Avstriji.

Da mora ravno v Gorici lokalni list biti, to ni tako važno, kakor če je v Trstu, mislim, da mi pritrđi vsak čestiti bralec. Dva lista v enej deželi izhajata slabo, vprašanje je, ako bi začel v Trstu tednik izhajati, ne bi le škodoval „Soči“. Po mojem menjenju bi se gotovo vsak bolj za tržaški tednik zanimival nego za goriški, ker v prvem gotovo več novic in trgovinskih zadev najde, nego v drugem.

Reklo se je, da ni v Trstu dovolj duševnih moči, mi nikakor nismo tega menjenja, i za gotovo vemo, da bi se te moči kaj dobro dale porabiti, ako se listu dá dobra podloga i se list uredi tako, kakor bi trebalo. Tudi materijalne moči so boljše, nego v Gorici, i za tednik se hodo bolj brigali, ker boče res potem ugajal Trstu.

To sem hotel omeniti, da se oglasi še kak drug glas. Kar pa se ljubljanskih listov tiče, bilo bi tam zedinjenje naj lažje na narodni podlogi, tam ni različnosti v razmerah dežel kakor mej Goričani in Tržačani; kar ima Slovence od Danice, naj jej prepusti, ker je ona res katoliški, a ne političen list.

Slovenci imamo dvoja vrata v našo domovino, železne so cerkvena in vrška vrata, narodna pa lesena, sovražnik zbija na lesena, železnih se ne loti, ker ve, da jih ne predere, toraj naj čuvate dve straži manjša straža trdnjavo, močnejša vrata naj straži, lesena vrata pa močnejša pomnožena straža. „Sl. Narod“ bi potem lažje večji bil, prinašal boljše stvari in bi se s tem res zarastla v trdno deblo naroda vez zedinjenja, ktera bi zbiralala pod košate svoje veje krepke slovenske sinove. Toraj i Ljubljanci, na delo!

Kraševc.

Politični pregled.

Gališki deželni zbor je bil nanaglem zaprt, ker so poljski poslanci namerjavali v adresi do cesarja zoper Rusijo demonstrirati. Ti ljudje so v resnici slepi, še zdaj jim bloje po možjanih staro poljsko kra-

ljestvo, katero je za večno pokopano. S tako politiko si režejo Poljaki lastno meso s života, lepo bodočnost si morejo zagotoviti le s prijateljsko zvezo z družimi Slovani, brez te zveze bodo vedno igrača velesilam.

Ta teden se je na Dunaji zopet odprl državni zbor; na dnevnem redu ima proračun za prihodnje leto; nagodba z Ogrami se mu ne more predložiti, ker je splavala po vodi. Cesarjevič prestolnik je ta teden popotoval po Dalmaciji, kder so ga slovanske občine sijajno sprejemale tako, da se jim je sam cesar za sprejem zahvalil; važno je to, da je generala Rodiča posebno odlikoval i še važnejše, da je cesarjeviču sam cesar telegrafiral, naj ga v Njegovem imenu prav srčno pozdravi, i da se je to zgodilo takoj potem, ko je Rodiča turkinja „Neue Freie Presse“ hudo napala ter mu očitala, da je panslavist in revolucionar. To je jako vesel dogodek nam Slovanom, ker kaže, da na Najvišjem mestu vedo ceniti slovanski narod.

Rusom gre dobro. Na Balkanu v Šipki so se bili kakor Špartanci pri Termopilah; odbili so vse turške napade i Sulejman pašo, ki je imel 50,000 vojakov, tako oslabili, da je moral Šipki hrbet obrniti. Rusi so imeli s početka le 3000 vojakov i še le zadnje dni so dobili 10,000 mož na pomoč. Pri Plevni so Rusi zbrisali poprejšnji madež ter Osman pašo, ki jih je z 25,000 vojske zgrabil, tako natolkli, da je 7000 Turkov mrtvih obležalo, vzeli so Turkom z naskokom po 12 ur trajajočem boji tudi Lovčo, zelo imeniten kraj mej Plevno in Trnovem i tako zabranili, da se Osman paša z Sulejmanom ne more združiti; prvi je uže od vseh krajev zajet, da ne more več živeža dobivati; Rusi ga imajo tako v kleščah, da se bo v malo dneh moral udati, ako se mu ne posreči, da se z strašno zgubo prebije. Odločilni boji se bližajo, v malo dneh pade osodopolni kober.

V Aziji so Rusi očistili zemljo vstavev i Turkov, ki so vstajo zbudili ter tudi Muktar pašo pri Karsu dobro potolkli.

Črnogorci še vedno oblegajo trdnjavo Nikšič, v katerej Turki strašno stradajo.

Serbija stopi tudi na bojišče, pripravljeno je uže vse, vojskovodji so uže izvoljeni, 13. dan tega meseca ima vojska prestopiti meje.

Francosko je zadela velika zguba; 3. t. m. je umrl slavni Thiers, prejšnji prvosednik ljudovladi, mož pošten i rodoljuben, mož, katerega besede so se razlegale po vsej Evropi.

Domače stvari.

* Grških prostovoljcev je šlo zopet te dni mnogo skoz Trst na Grško in mnogo jih je še na potu, tudi orožja iz Rusije preko Trsta mnogo na Grško vozijo.

* Faliment. Zündl & Comp. trgovska firma je ustavila svoja plačila, falirala je za 4800 tisoč gold.; to je še nasledek kraha.

* Dan selitve 24. avgusta je bilo 50 družin brez stanovanja, občina jih je z 2200

gl. ohranila za toliko časa v drugih hišah, da se sami morejo priskrbeti stanovanje.

* Srčen mornar. Nek mornarski kapitan si dela malo ladjico, dolgo 20 čevljev, s katero se bode iz Trsta v Kalifornijo peljal, ustavi se v Limi v Peru. V tej ladji bosta samo dva človeka. Stari mornarji pravijo, da tako nevarnega popotovanja s tako majhno ladjico ni še noben človek imel.

* Bodite usmiljeni, okoličani in drugi, kateri imate vožnjo živino, vedno so pritožbe v lokalnih listih, kako nečloveško se dela z ubogo živino. Naš nabiralec domačih stvari je bil večkrat pričujoč takih činov, ter je tudi vže večkrat naletel na take, ktere je policija zaradi nečloveškega vedenja proti ubogi živini pred komisarja tirala. Ne bomo omenjali, katere narodnosti so v Trstu in okolici vozniki, tudi ne tistih, katere je vže večkrat ljudstvo javno za konjederce proglasilo. V Trstu je družba zoper mučenje živalij, ali preobloženi vozovi in mršava kluseta, ki niso več za rabo, nam jasno kažejo, da ne ugaja namenu. Koliko je voznikov, ki mnogo dni v krčmi tičijo in zapijejo vse to, kar bi imeli ubogi lačni zivali krmiti; treba bi bilo, da se taki neusmiljeni pijanci policiji ovadijo, da jih kaznuje.

* Vode, vode! ta glas se čuje v Trstu vsako leto v suši, vode primanjkuje povsod. Naš magistrat, ki tisočake za nepotrebne reči strani meče, vode se le takrat spomni, ko pritisne suša. Mestni očetje, katerim je italijanska propaganda bolj na srci nego potrebe mesta, menda se bolj brigajo za vino, nego za vodo; mesto počene krive palače naj bi bili vodovod v Trst napravili, da se bo vsaj mogoče odžejati.

* Josip Bezek urar in umetnik, o katerem so vže marsikaj slovenski in laški listi pisali, imel je minoli teden petindvajsetletnico ko oče ubogim v Trstu. Trst ima 10 takih očetov, kateri so izvrševalci mnogo dobrodelnih dejanj. Pa mej vsemi 10. se odlikuje posebno naš domorodec, ki je vedno v prvi vrsti Slovenec in ud narodnih društev. Mi čestitamo gospod Bezeku tem več, ker ni le oče ubogim, kateri posel iz ljubezni pri vseh drugih opravilih opravlja, temuč poleg tega tudi umetnik urar, ktere-ga ženij se je po samouku do čudovito visoke stopinje razvil. Naj omenim le ure, katero je v tržaško razstavo leta 1869 dal, ki je imela vse umetne stroke, posebno pa astronomije, kazala je sekunde, minute, četrtinke, ure, dneve in mesece, nadalje vshod in zahod solnea in lune, godba in drugi stvari. Vse to je pa naš g. B. sam iz kovine naredil in vredil; odlikovan je bil z veliko srebrno svetinjo umetnosti. Bog ga ohrani še mnogo let v čast in korist narodu!

* Nevarnost. V nedeljo je padlo okno s tretjega nadstropja blizo jezuitske cerkve, ko je največ ljudi na ulici bilo in k sreči ni nobenega ranilo. V drugem kraju pa je burja zdrila iz zida železne drogove, na kterih je bilo platno za senco napeto. Drog je hudo ranil neko ženo na glavo, da so jo morali takoj domu peljati.

° **Zidar Andrej Požar** iz Verdele je padel minoli teden z četrtega nadstropja neke nove hiše ter se je tako pobil, da so ga morali v bolnico odnesti ter prevideti.

° **Spanje na prostem** ni dobro; to je skušal nek Furlan, ki je gredeč iz kavane na ribjem trgu zaspal na nekem vozičku kder mu je zmanjkal ves denar 60 gl., in celo nekaj obleke. Drug je iz Istre v Trstu vole prodal, zaspal je tudi blizu mesnice na travi, zjutraj pa ni bilo ni denarja ni volov.

° **Popotovanje v ječo.** Te dni je prišlo s parnikom iz Dubrovnika 25 hudo delcev obsojenih na več let v Koper.

° **Očetovska ljubezen.** Neki Čič bivši župan iz Vodice je bil pijan in je hotel svojega sina ko sta se z besedila, raniti z nožem, pa ko so ga straže v zavetje spravile, ohladila se mu je glava.

° **Dveletna deklica** je hodila po ulici v sami košuljici, ktero je nečloveška mati izpostavila, neka dobra žena se je otroka usmilila.

° **Novorojeno dete** zavito v papirju, dobila je neka gospa, ko je prišla domu, pred svojimi vrati. Bilo je zdravo, le malo dni je še imelo, policija je je izročila najdenišnici.

° **Pod voz** je sunil fantič tovarša, da je bil ta hudo povožen; morali so ga v bolnico nesti.

° **Ljubeznjiv sin** v Kadinu je svojega očeta, potem ko je okna, mize in mnogo orodja razbil, pretepel, da je zbolel.

° **Neki Lah**, spojen iz Trsta, se je zopet prikradel v Trst ter je ukral v neki štacuni velik nož in žugal prebosti vsacega, kdor mu blizu pride, straže so ga razorožile in v ječo tirale.

° **Tatovi** so iz ameriške ladije ukrali dve skrinji bakrenih žebeljev, pa policija jih je zasledila ter shranila v luknjo. Nekega Angleža pa je angleški konzul ugrabil in v zapor del, ker je na angleški barki pripravil mnogo ter hotel odnesti.

° **Železna denarnica** je bila razbita v magazinu trgovca Jeleršiča ter ukradeno iz nje 200 francoskih zlatov. Tatovi so prišli po nekem vodotoku pod magazin, prodrli obok in zlezli od spodaj gor, bil je zaradi smrti trgovčeve martere magazin zaprt, kar so tatovi porabili, da so lahko i po dnevi delali.

° **Žepne ure** so začele bolj pogostoma ginoti, zadnje dni so bile štirim pri lepem dnevu pokradene; v Trstu imamo obilo takih umetnikov.

° **Obleko v kopeljih** sta kradla dva težaka pri sv. Andreju, ko sta jo hotela odnesti, prijela sta ju dva stražnika ter odpeljala v zapor.

° **Tat v vinogradu**, kateri je najraje v Kadinu grozdje jemal, prišel je te dni v klešče, ugrabila ga je straža ter tirala pod ključ. Okoličani, pazite na nograđe, prav

zdaj se vlačijo okoli brez dela celo krdele malopridnežev kateri imajo poseben okus do grozdja in sadja.

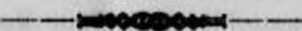
° **Pazite na žepne ure.** V nedeljo popoldne je potegol nek fantalin možu, ko je gledal pred zverinjakom opice, uro iz žepa; ta ga ugrabi, vzame uro, tat se je zmuzol ter ubegnol pa prav v roko dvema stražama, kateri ste ga potem shranile.

° **Morilec** iz Italije, kateri je na cesti iz Pordenona ubil vdovo V. Tabro še marcija meseca 1875 je minoli teden policija ugrabila. Laška policija ga je zasledovala pismeno in tržaška ga je prijela.

° **Od kaplje zadet** je bil neki gosp. ko je ravno obedoval v neki gostilni ter precej umrl.

° **Ljubeznjiv pozdrav.** Neki krojač sreča svojo ljubico, ki se je sprehajala z drugim, ta se obrne in začne obdelavati krojača s palico, pri tem španjskem pozdravu zmanjka krojaču denar in listnica, katero mu je potegnola prejšnja njegova ljuba iz žepa.

° **Otrok**, kterega so roditelji premalo nadzorovali, padel je iz četrtega nadstropja na kamenito dvorišče, pa k sreči se mu ni nič zgodilo, malo si je kožo nad očesom odrgnol.

Razne stvari.

° **Adolf Thiers**, bivši francoske sedanje ljudovlade predsednik, je v ponedeljek v Laye na Francoskem umrl. Thiers je bil eden najboljših mož sedanjega časa, z njim je Francoska zgubila v sedanjem času, ko se bodo vršile volitve v senat, najboljšega rodoljuba, poštenjaka in voditelja. Rojen je bil v Marsilji leta 1797 — 16. aprila iz uboge rodovine, njegov oče je bil delalec pri morski luki, izšolal se je v Aix, ko je štipendijo od svojega rojstnega mesta dobil. Bil je urednik večjih listov. Bil je tudi zaradi političnih stvari v ječi, ali pošten rodoljub, mučenik francoske, bil je vedno v časti. Bil je izvoljen v razne zборе in nazadnje je postal po težavnej vojni predsednik republike francoske, po napetkih pa izpodrinen od Napoleonidov ter izvoljen Mac-Mahon. Francoska žaluje danes na grobu najboljšega svojega sina.

° **Milijonar na vislice** obsojen. V Londonu je navada, da se v časnikih vsak teden objavijo oporoke (testamenti) bolj znanih umrlih. Te dni je bila proglašena oporoča v Tirolu umorjene Tournville od njenega lastnega moža, kteremu je zapustila nad poludrugim milijon gl. to se ve, da še prej ko je živa in zdrava bila. Drugim služabnicam in prijateljem je zapustila, kakor i bolnica sv. Jurja, vsakemu blizu polu milijona. Žena je bila stara in mož, ko je o oporoki zvedel in znal, koliko bode podedoval, jo je potem na Tirolskem umoril.

° **Vročina** je v Dalmaciji tolika, da so uže štirji vojaki pri vojaških vajah za solnčarico umrli; tudi en stotnik je za njim poginol.

° **Turška disciplina.** Sulejman paša se je razerdil nad enim batalijonom, zaukazal je, da se ima v vrsto postaviti, potem je šel pred vrsto in je vsakemu častniku zaušnico dal, častniki pa so zopet klofute dajali podčastnikom. Podčastniki pa so zaukazali vsem prostakom, naj na trebuh ležejo ter je vsak 25 batin prejel. Tako piše nek resni list, če tudi to morda ni vse istina, vendar je dobro izmišljeno, mi smo prodali, kakor kupili.

° **Napad na železnico v Ameriki.** Na železni progi Michigan-Southern se vozijo naj večji železniški vlaki, policija je zavohala, da se namerjava napad na železnico. Več policijskih agentov se je skrilo v oni voz, v katerem se dragocenosti in denar vozi, ter se skrili za zaboje oboroženi, bilo je prav v onem vlaku več milijonov denarja za Novi York. Pred odhodom s postaje se ni zapazil nikakoršen sum. Kakor hitro pa je zapustil vlak postajo ter bil vže daleč, skočijo štirji močni oboroženci na stopnico ter odpro polagoma voz, vlak je bil v hitrem diru. Začeli so preiskovati ter tudi osvojevati. Zdaj se pokažejo nenadoma straže z revolverji v rokah, povežejo brez šundra roparje ter jih na prvi postaji v zapor denejo, bili so bogati posestniki in odpuščen železniški sprevodnik. Ljudstvo, ki se je peljalo z vlakom, ni od vsega tega ničesa znalo. Pri izpraševanju je izjavil eden najbogatejših posestnikov, da so vže 18 mesecev namerjavali obropati železnico.

° **Lakota v Indiji**, je letošnje leto vsled slabe letine tolika, da bode morala angleška vlada milijone in milijone potrositi, da ljudstvo ne pomrje za lakoto. V Madrasu, kjer je zdaj prav huda lakota, umrje jih vsak dan do 76 od tisoča, v Bombaju je 870 tisoč oseb, ktere mora vlada z darovi živeti, ker ni žita in nobenih pridelkov in tudi ne zaslužkov.

° **Iz Madrasa v Indiji** poroča brzjav, da je doslej uže polu milijona ljudi za lakoto umrlo.

° **Steber Kleopatra** v Aleksandriji prepeljo na Angleško, ker je pa tako dolg in z enega samega kosa, morali sa zato ladijo nalašč narediti, ktero so minoli mesec v morje spustili. Ako se voznja na Angleško posreči, potem se z isto ladijo tudi v Trst pripelje drug velik steber.

Smešnica.

Huda žena je bila tožena, da je moža pretepavala, sodnik jo vpraša: ali ste res svojega moža po glavi topli in koliko časa? Žena odgovori: Gospod sodnik, res sem ga topli, ali prav malo, le toliko časa sem ga po glavi, kakor bi bil kedo dvajset očenašev zmolil.